

L'amant de Lady Chatterley

D.H. LAWRENCE

Quan esclatà la Guerra, i home els ordenà que tornessin a casa cuitadament, les dues germanes ja havien tingut llurs respectives aventures amoroses. Cap de les dues no estimà mai un home com no fos que prèviament haguessin intimat mitjançant la paraula: val a dir, l'un en l'altre verbalment. La sorprenent, la pregona, la increïble emoció raïa en el fet de conversar apassionadament, hores i hores, dia rera dia, durant mesos amb algun jove verament intel·ligent... Això mai no ho compregueren fins que s'esdevingué! La promesa edènica: "Tindràs homes amb qui parlar!" mai no havia estat proferida. Però fou acomplerta abans que elles sabessin que era una promesa. I si després, en la intimitat provocada per aquelles vívides i il·luminadores discussions, l'acte sexual resultava més o menys inevitable, aleshores calia resignar-se. Assenyala la fi d'un capítol. I en ell mateix era també emocionant: un curiós i vibrant estremiment al fons del cos, un espasme final d'autoafirmació, talment com el darrer mot, incitant, i molt semblant a la filera d'asteriscs que hom posa sovint al peu d'un paràgraf i que assenyala la interrupció d'un tema.

LAWRENCE, D.H. *L'amant de Lady Chatterley*. Barcelona : Proa, 1979

Traducido por Jordi Arbonès